

'Afbraakbeleid' voer voor verhitte discussie

Ook de herziene Woonvisie van bouw wethouder Ronald Schneider (Leefbaar) zal de gemoederen niet tot bedaren brengen.

MARK HOOGSTAD

Hij mag coalitiegenoot D66 uiteindelijk dan hebben overtuigd, maar daarmee heeft wethouder Ronald Schneider (bouwen, Leefbaar) de slag nog allerminst gewonnen. Zijn gisteren gepresenteerde Woonvisie 2.0, een herziening van zijn eerder afgewezen conceptvoorstel, is en blijft omstreden. En niet alleen in de Rotterdamse gemeenteraad.

De vier woningcorporaties zien niets in zijn plan voor de sloop-nieuwbouw van 10.000 'incourante' woningen op Zuid. Laat staan dat zij bereid zijn om gezamenlijk miljoenen euro's op te hoesten om de vermeende 'disbalans in de Rotterdamse woningvoorraad' te herstellen. Niet voor niets riep de Tweede Kamer minister Stef Blok (Wonen, VVD) onlangs op het conflict vóór 1 april te beslechten.

In totaal 20.000 woningen wil Schneider onttrekken aan het goedkope segment -door sloop of opwaardering- en dat alles vóór 2030. In Rotterdam, van oudsher een stad van volkshuisvesters, staat dat gelijk aan vloeken in de kerk. De verwijten vliegen

Schneider dan ook om de oren: hij toont zich een discipel van Koning Sloophamer en bedrijft 'regelrechte bevolkingspolitiek'. Bewoners met een smalle beurs worden rücksichtslos de stad uitgejaagd.

Dat spookbeeld roept in elk geval de oppositie op, vooral partijen op de linkerflank van het politieke spectrum. Daarbij neemt de activistische SP traditiegetrouw het voortouw. Geen wonder. Het door Schneider gepropageerde 'afbraakbeleid' raakt SP-kiezers in het hart: veelal de lage inkomens die afhankelijk zijn van een sociale huurwoning. Het 'asociale en rechtse vastgoedverhaal van dit college' biedt de partij van fractievoorzitter Leo de Kleijn een uitgelezen mogelijkheid zichzelf te profileren als hét geloofwaardige en standvastige alternatief op links, in het zicht van de gemeenteraadsverkiezingen van 2018.

De PvdA daarentegen zit gevangen in een spagaat, tot leedvermaak van de SP. In de kern trekt Schneider immers onverdroten de lijn door die onder zijn voorganger Hamit Karakus (PvdA) is ingezet: Rotterdam ombouwen tot 'een aantrekkelijke woonstad' voor de midden- en hoge(re) inkomens. Sterker: wie de cijfers bestudeert, ontkomt niet aan de conclusie dat de PvdA-wethouder hier en daar (Crooswijk, Pendrecht) hardhandiger te werk is gegaan dan Schneider nu voor ogen staat.

Grote vraag is dan ook hoe de PvdA zich de komende weken en maanden zal positioneren in het heikele woondossier. Gaat Rotterdams grootste oppositiepartij (acht zetels) Schneider 'vol in de wind' zetten, in de hoop weer kiezers aan zich te binden? Of stemt de fractie alsnog in, al dan niet mokkend, met het risico dat de SP in 2018 de electorale eer opstrijkt?

Schneider op zijn beurt kan het zich niet veroorloven om louter en alleen te vertrouwen op de steun van coalitiepartijen Leefbaar, D66 en CDA. Zijn Woonvisie is te ingrijpend van aard om dit met minimaal draagvlak (23 van de 45 zetels) door de raad te loodsen. Hij heeft brede goedkeuring nodig.